

IN MEMORIAM

MIHOVIL BOLONIĆ

(Vrbnik 1911 - Krk 1984)

Dne 16. veljače 1984., skončan kratkom neumitnom bolešću, preminuo je u Krku mons. Mihovil Bolonić, glagoljaš i proučavatelj glagoljaške baštine; kanonik Stolnog kaptola krčkoga, kapelan Njegove Svetosti pape Ivana Pavla II, dugogodišnji aktuar i tajnik Biskupskog ordinarijata u Krku. Još u studenom 1983. bio je predviđen među predavačima znanstvenog skupa što ga je, u povodu 500. boljetnice našega tiska, priredila Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti u Zagrebu: referat je napisao (*Krčki kulturni krug i senjska tiskara, s posebnim osvrtom na djelo popa Blaža Baromića*) ali ga nije čitao niti je skupu prisustvovao. Sprovod mu je 18. veljače počeo u krčkoj katedrali, a završio u Vrbniku, na starom groblju sv. Ivana, kamo su mu po dr. vnom običaju prenijeli tijelo domaći »Kapari«, o kojima je - prvi u povijesti - objelodanio monografiju (*Bratovština sv. Ivana Krstitelja Kapari u Vrbniku i druge bratovštine na Krku*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 1975). Uvaženi govornici (generalni vikar Biskupije dr Antun Tamarut, župnik pop Anton Barbiš, Verbenčanin prof. dr Marijan Valković, trećoredac-glagoljaš dr Teofil Radić, glavni urednik »Zvona« Ante Sironić-Proleter, direktor Centra »Kršćanska sadašnjost« u Zagrebu dr Josip Turčinović, direktor Arhiva SR Hrvatske dr Petar Strčić) u nadgrobnom slovu, svaki sa svog stajališta, istakli su značaj, zasluge i poruku pokojnikova životnog djela.

Mihovil Bolonić rodio se u glagoljaškom Vrbniku na Krku 3. siječnja 1911, gdje je s majčinim mlijekom usisao ljubav prema starodrevnoj domaćoj baštini. Po osnovnoj školi započeo je gimnaziju u Krku a nastavio u Splitu, gdje je po maturi stupio u bogosloviju. Teološke nauke završio je na Bogoslovnom fakultetu u Ljubljani 1934. Te je godine bio zaređen za svećenika. Službovao je kratko kao kapelan u Omišlju, jer ga je biskup Josip Srebrnić već 1936. imenovao aktuarom u krčkoj kuriji. Tu je vršio razne dužnosti, a tajnik Biskupije ostao je sve do mirovine 1979. Osim uredskog posla bavio se i pastoralnim radom, ali je glavninu slobodnog vremena sustavno posvećivao izučavanju prošlosti svoga rodnog kraja, napose otoka Krka i grada Vrbnika, i njihovih kulturnih zasada.

Marljiv, radišan i uredan, premda nije bio znanstvenik po struci, mons. M. Bolonić je ostavio za sobom zamjeran broj tiskanih članaka, rasprava pa i čitavih knji-

ga, a neki su radovi sačuvani u rukopisu. Među prve objelodanjene napise idu članci na stranicama **Krčkog kalendara** (New York 1953. i 1954.); među ostalim: *Školstvo i prosvjeta na o. Krku*; *Pučki učitelj – sakupljač narodnog blaga* (Ivan Žic); *Školstvo na o. Krku kroz vjekove* i tako redom, gdje se već zamjećuje osnovna nit njegova zanimanja. U obnovljenoj **Bogoslovskoj smotri** (Zagreb 1965) javit će se s nizom rasprava o krčkom glagoljaškom fenomenu: *Seoski kaptoli u Krčkoj biskupiji* (BS 1966, 122–145); *Krčki glagoljaši i njihova služba izvan otoka Krka* (1965, 342–356); *Uz Feretićev prijevod »Pjesme nad pjesmama«* (1970, 250–263); *Ekonomsko-socijalno stanje krčkih glagoljaša* (1975, 97–116); 1976, 475–500; 1977, 101–123) i tako dalje. Radove slične prirode objavljivao je također u **Krčkom zborniku** (od 1970. dalje), **Senjskom zborniku**, **Otočkom ljetopisu Cres–Lošinj**, **Vjesniku Historijskog arhiva u Rijeci i Pazinu** i drugdje. Godinama je bio dopisnik riječkog lista **Zvona**, gdje se javljao povremenim vijestima, ali također i slijedom popularnim stilom zamišljenih napisa o stoljetnim vezama glagoljaških biskupija Krčke i Senjske (i Modruške ili Krbavske), o kulturnoj povijesti Vrbnika, prosvjeti, školstvu i slično.

Veća su mu djela: *Parčićeva tiskara u Glavotoku* (Rijeka 1965); (u suradnji s Petrom Strčićem) *Zapisnici sjednica i skupština »Hrvatske čitaonice« u Vrbniku 1871–1929* (Krk 1971); spomenuta monografija o bratovštini »Kapara« i drugim na Krku (Zagreb 1975); (zajedno s I. Žicem Rokovim) *Otok Krk kroz vjekove* (Zagreb 1977); *Otok Krk kolijevka glagoljice* (Zagreb 1980) i, posljednje, *Vrbnik nad morem* (Krk 1981).

Tko se odsele bude bavio glagoljskom i općenarodnom prošlošću kvarnersko–primorskog kraja, neće moći mimo njegove radove.

Možda je manje znano da se mons. M. Bolonić, ex privata diligentia, zanimao također numizmatikom i filatelijom, prikupivši s godinama dragocjene zbirke.

Mons. M. Bolonić radio je do kraja, sve dok ga zloguka bolest nije prikovala uz postelju. Zadnji mu je nastup bio na Malti, u okviru Hrvatske sekcije IX. međunarodnoga mariološkog kongresa (u rujnu 1983.), gdje je nastupio s predavanjem: *Marijanske bratovštine u Krčkoj biskupiji XVII i XVIII stoljeća*.

Zbog osobitih zasluga u znanstvenoj i kulturnoj djelatnosti Izvršno vijeće Sabora Socijalističke republike Hrvatske dodijelilo mu je potkraj života (1983) posebnu mirovinu, koju međutim nije dugo uživao.

S popom Mihovilom Bolonićem zašla je pred našim očima zvijezda jednog od posljednjih živih glagoljaša, izdanka otpome i rodne vrbničke korjenike, autentičnoga nasljednika onih – često neznanih – pregalaca bez kojih naš narod ne bi imao sačuvane glagoljice, te »najdragocjenije baštine i kulturne tekovine Hrvata«.

Anton Benvin